

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ז

אברהם ראה אור עליון יוצא ממערת המכפלה

"וַיִּתֵּן לִי אֶת מְעַרַת הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר לֹו וְגוּ", אמר רבי אלעזר, כאשר נכנס אברהם להמערה איך נכנס שמה, לפי שכאשר רץ אחר אותו העגל, שכתוב: **"וְאֵל הַבְּקָר רָץ אַבְרָהָם וְגוּ"**, ואותו בן בקר ברח עד המערה ההיא, ונכנס אחריו וראה, מה שראה.

ועוד, לפי שהיה מתפלל כל יום ויום, והיה יוצא עד אותה השדה שהיה מעלה ריח עליון, וראה אור שהיה יוצא מתוך המערה והתפלל שם, ושם דבר עמו הקדוש ברוך הוא, ולפיכך בקש המערה כי רצונו היה במקום ההוא תמיד, ואם תשאל אם כן למה לא בקש אותה עד עתה, אלא לפי שלא ישגיחו עליו, מפני שלא היתה נצרכת לו, עתה שנצטרכה לו אמר הרי השעה לתבוע אותה.

בא וראה, אם עפרון היה רואה בהמערה מה שהיה אברהם רואה בה, לא היה מוכרה לעולם, אלא ודאי לא ראה בה כלום, שהרי אין כל דבר נתגלה אלא לבעליו, ולפיכך לאברהם נתגלה ולא לעפרון, לאברהם נתגלה שהרי שלו היתה, לעפרון לא נתגלה כי לא היה לו חלק בה, ולפיכך לא נתגלה לעפרון כלום, ולא ראה בה אלא חשך, ועל כן מכר אותה, ומה שלא תבע אברהם בתחילה אותה במכר, שהרי אברהם לא אמר אלא - **"וַיִּתֵּן לִי אֶת מְעַרַת הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר לֹו וְגוּ", **"בְּכֶסֶף מְלֵא יִתְּנָה לִי וְגוּ"**, ועפרון אמר **"הַשְּׂדֵה נְתַתִּי לְךָ וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ וְגוּ"**, זה לפי שהכל היה נמאס על עפרון מפני שלא ידע מה היא.**

אברהם ואדם הראשון

ובא וראה, כשנכנס אברהם בהמערה בתחילה, ראה שם אור ונגבהה העפר לפניו, ונתגלו לו שני קברים, בתוך כך עלה אדם הראשון בצורתו, וראה את אברהם ויצחק^[א] ובזה הבין אברהם ששם הוא עתיד להקבר, אמר לו אברהם, בבקשה ממך האם מבצר קשור יש כאן^[א] אמר לו הקדוש ברוך הוא גנו אותי כאן, ומזמן ההוא עד עתה אני נטמן כאן כקליפת

זו הזוהר

בפני כל הבא לתוכו שלא יוכל עוד לצאת משם, וענינו הוא בית הקברות שכל הבא לקברו נקשר בו ואינו יכול עוד לצאת ממנו וחשב אברהם שבא קץ חיותו כי ראה צורת אדם שזה סימן מיתה.

י. היינו נפש האדם השוכנת על מקום הקבר, ותוכל להתראות באותה צורה שהיתה בחיים, ושמחה נפש האדם בראותה לאברהם שבא אל המערה. **יא.** פירוש, מבצר קשור היינו שקשור ונסגר היטב

הגרגיר^[יב] עד שבאת אתה לעולם, ועתה מכאן ואילך הרי קיום לי ולהעולם נעשה בעבורך, ראה מה כתוב: "וַיְקַם הַשָּׂדֶה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר בוֹ", קימה ממש היה להשדה מה שלא היה לו עד עתה.

רבי אבא אמר, "וַיְקַם הַשָּׂדֶה", ודאי קימה ממש, שקם ונתעלה לפני אברהם, לפי שעד עתה לא נתגלה שם כלום, ועתה מה שהיה טמון קם ונתעלה, ואז עמד הכל בתקונו.

בושה דאדם וחווה

אמר רבי שמעון, בשעה שנכנס אברהם בהמערה, והכניס לשרה שמה, עמדו אדם וחווה ולא נתרצו להיקבר שם, אמרו והרי אנו בבושה לפני הקדוש ברוך הוא בעולם ההוא, שבביל החטא ההוא שגרמנו מיתה לעולם, ועתה יתוסף לנו בושה אחרת מפני מעשים טובים שיש בכם, **אמר אברהם**, הרי אני מזומן להשתדל לפני הקדוש ברוך הוא בשבילך^[יג] שלא תבוש לפניו לעולם, מיד "וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ", מהו ואחרי כן, אחרי שקבל אברהם עליו דבר הזה, אז נכנס אדם במקומו, חווה לא נכנסה, עד שקרב אברהם והכניסה אצל אדם, וקבל עליו להשתדל גם בעבורה^[יד] זה שכתוב: "וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ", לשרה לא כתוב, אלא את שרה, לרבות חווה, ואז נתיישבו במקומותם כראוי, זה שכתוב: "אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם", ותנינן באברהם, "תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ", זה אדם וחווה, אלה השמים והארץ לא כתיב, אלא "תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ", ולא תולדות איש, ואלה התולדות נתקימו בעבור אברהם, ומנין לנו שנתקימו בעבור אברהם, שכתוב: "וַיְקַם הַשָּׂדֶה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר בוֹ לְאַבְרָהָם", ועד שבא אברהם לא נתקימו אדם וחווה במקומותם בעולם ההוא^[טו].

זוהר תורה

יב. כקליפת הגרגיר שנרקב באדמה ואין בכחו לצמח ולהתראות בעולם, אבל עתה על יד צדקת אברהם יתוקן אדם, כידוע שאברהם התחיל לתקן הפגם שנעשה בעולם העליון על יד חטא אדם הראשון. **יג.** פירוש, לתקן הפגם שנעשה למעלה על ידי חטאו באכילת עץ הדעת טוב ורע. **יד.** פירוש, לתקן גם הפגם שנעשה למעלה על ידי חטא שלה. **טו.** פירוש שלא נכנסו לגן עדן במחיצתם הראויה להם עד שבא אברהם, ג"א.